

Limitetty ja rinnakkainen työnteko

Limitetty ja rinnakkainen työnteko on kummitellut kauan minun kirjoituksissani mutta tarkennuksia olen antanut vähän. Syy on vähän kuin kysyisi taitoluistelijalta miten hän jonkin tempun tekee. On vaikeaa selittää jotain, mitä on harjoitellut hyvin pitkän ajan.

Juuri näinä päivinä nousi tyytyväinen tunne verraten yksinkertaisesta työkokonaisuudesta, jota on helppoa kuvailla. Kansanomaiselle sanonnalle ”Tuo tullessasi, vie mennessäsi” on helppoa nyökytellä, mutta ohjeen täyttäminen kattavasti on taiteenlaji, joka on minun sekä ajatus- että fyysisen työnteon ytimessä. Työnilo syntyy minulle etenkin hienoista työkokonaisuuksista.

Harvoin teen yhtä erillistä työtä. Aina etsin työn rinnalle muita töitä, joita voin kytkeä materiaali- ja aikasäästäviksi jatkumoiksi. Samalla vähenee puuduttavaa yksitoikkoisuus, kunhan mutkikkuus ei kasvaa sellaisiin mittoihin, että keskittyminen vaikeutuu.

Suuri osa töistäni on tavaran kuljettaminen paikasta toiseen. Jos minulla ei ole kottikärryt täynnä sekä meno- että paluumatkalla, tiedän, että jotain on huonosti suunniteltu. Parhaillaan toteutuu hieno kierto kahden talon välillä: täällä kuivatan sammalta uuden talon eristeeksi. Töihin mentäessä otan kuivan erän sammalta mukaan. Jotta kärry on täynnä sieltä palatessani, aloitin tarpeellisen ojan. Paluumatkan varrella tasoitan polun ojasta nostetulla mullalla. Parikymmenen metrin päässä on risuja haittamassa viikatteenkäyttöä pellolla. Sieltä otan aina risuerän mukaan halkoliiteriin hellan pikkutulua varten. Näin hoituvat neljä työtä yhdellä matkalla. Sokerina pohjassa: ojan vieressä kaadoin polttopuut. Karsitut oksat upotan ojaan, jotta vesi liikkuu. Pieniä matkoja, ei varastointia, lyhyitä kertarupeamia. Tämänkaltaisen työskentely edellyttää monipuolista tehtäväkirjoa. Siihen perustuu luontaistalouden tehokkuus.

Tämä on vain yksitäinen otos päivän hommista. Alussa kuvioiden kehittäminen on ajatusta vaativa ja moni turhautuu moiseen jähkailuun. Ajan mittaan työkuvioiden sävellystyöstä tulee rutiini, eikä se tunnu enää rasitukselta vaan onnistumiselta. Harjaantuminen tekee mestarin. Yhdestä asiasta ei kuitenkaan pääse mihinkään: pitää tykätä siitä mitä tekee.